

De megabocht van Trump

Tijdens zijn campagne voor het Amerikaanse presidentschap liet Donald Trump bijna onopgemerkt een "tweet" vallen, dat de Verenigde Staten zich maar beter niet bemoeien met de binnenlandse aangelegenheden van landen waarvan zij weinig afweten. En aangezien de nieuwe president tot ongeloof van de media klaarblijkelijk een politicus is die doet wat hij beloofde, had men een grondige ommekeer in het geopolitiek beleid van de Verenigde Staten kunnen verwachten. En dat ware een goede zaak geweest. De recente ontwikkelingen en handelingen van de Amerikaanse president loochenen die verwachtingen. Daarmee is de wereld een gevaarlijker plek geworden.

Reeds in het begin van zijn campagne voor de Republikeinse nominatie toen de "deskundigen" hem nog meewarig afdeden als een kansloze kwast, hadden wij het aangedurfd in "De Brusselse Post" (april 2016) te schrijven dat wij "hopelijk geen aanstoot geven door te stellen dat wij toch liever Donald Trump als president zagen dan Clinton. Terwijl die elegante "lady" doorgaat als een "havik" die Obama aangezet heeft tot meer buitenlandse assertiviteit, is de boertige magnaat tot afschuw van het establishment een "isolationist". Of dat goed is voor de Amerikanen laten wij buiten beschouwing, maar voor ons Europeanen komen er liever geen avonturen, noch confrontatie met de Russische president Vladimir Poetin."

Wij hoopten dan ook dat er een einde kwam aan het toxische mengsel van Westers "doe-goed" idealisme en financieel winstbejag dat het Midden Oosten twee decennialang in een oorlog stortte die miljoenen slachtoffers maakte. En dat de schijnheiligheid zou stoppen van het Westen (vooral de VS en Groot-Brittannië, maar ook Frankrijk in de gevallen Libië en Syrië) dat humanitaire hulp biedt aan de slachtoffers die het zelf gemaakt heeft.

Ijdele hoop?

De Westerse media waren verbaasd dat de soldaten die Irak binnen vielen niet zoals in Europa tijdens de bevrijding door de bevolking begroet werden met bloemen, US-vlaggen en uitzinnige vrouwen, maar reeds luttele weken na de bezetting onthaald werden op bommen zodat dat zij zich moesten verschanzen. Zij waren vergeten dat dictators steevast over het hoofd heen van de elite steun zoeken (en krijgen) van de bevolking. Dat was al zo tijdens de absolute monarchie : er zijn voorbeelden te over van vorsten die steunend op het volk de strijd aangingen met de adel of de hogere burgerij die hun macht aantasten. Het heeft eeuwen geduurd eer de parlemen-

taire democratie in het Westen ingang vond en er een stelsel ontstond waarbij de verschillende machten elkaar in evenwicht hielden ("checks & balances") (1) ; in het overgrote gedeelte van de wereld moet die evolutie nog gebeuren; het is dan ook onzinnig de democratie daar te willen opleggen met de wapens.

Afghanistan : "Ils n'ont rien appris... »

De Verenigde Staten, maar ook vele "doe-goed" verenigingen (NGO's) hebben die les nog steeds niet begrepen. Neem nu Afghanistan. De bezetting door het Rode Leger had de Sovjet-Unie uitgeput en had mede geleid tot zijn uiteenvallen. Het vacuüm dat na zijn atocht (1992) ontstond, werd ingevuld door een extreme moslim sekte, de "Mujahideen", opgevolgd door de even extreme "Taliban" die een schrikbewind voerden. Zij waren tijdens de oorlog met geld en wapens gesteund door de Verenigde Staten. Maar na de aanslagen (11.09.2001) op de WTC torens in New York

verklaarde de Amerikaanse president **George W. Bush jr** plotseling de oorlog aan de vroegere Taliban bondgenoten. Toch bevonden er zich geen Afghanen onder de terroristen van "11 september"; het waren vooral Saoediërs, onder wie het brein achter de groep, **Osama bin Laden**, telg van een rijke Saoedische familie.

Nog steeds bezetten de VS grote delen van Afghanistan via een marionettenregering; elk jaar sneuvelen Amerikaanse soldaten en evenmin als de vroegere bezetters krijgen zij de situatie in de hand - terwijl wij dit schreven, vernamen wij dat Amerikaanse bommenwerpers tientallen burgerslachtoffers gemaakt hebben in een dorp waar zich talibanleiders zouden schuilhouden. (Hallo NGO's, slapen jullie?). Of de 94 doden allen "jihadisten" zijn, is onduidelijk. Een gevolg van de Amerikaanse inval in Afghanistan is dat Europa opgescheept zit met een toevloed aan Afghaanse vluchtelingen, onder wie misdadigers en

Trump koninklijk ontvangen bij de salafisten

Oorlogstokers Bush en Blair (Irak)

terroristen.

Irak : “... ni rien oublié” (Talleyrand)

Terwijl hij zich vruchteloos trachtte los te trekken uit het Afghaanse moeras, viel president Bush jr Irak binnen, dit keer geen “*failed state*,” maar een soeverein lid van de Verenigde Naties, weliswaar geleid door een dictator, maar die de orde handhaafde en waar een ruime vrijheid van mening bestond. Tot welke godsdienst of sekte je ook behoorde dan wel of je vrijzinnig zou zijn : het regime bemoeide zich daar niet mee, zolang je het niet aanviel. Pikant detail: tot hij Koeweit binnen viel, was president-dictator **Saddam Hussein** een bondgenoot van de Verenigde Staten. Hij tekende echter zijn doodvonnis, toen hij liet blijken dat hij de oliemaatschappijen zou nationaliseren. De verkiezingscampagne van Bush was gefinancierd door grote Amerikaanse olie-, bouw-, en wapenbedrijven; door een oorlog te beginnen in Irak kon hij hun iets teruggeven. Het is immers een waarheid als een koe : een oorlog en de wederopbouw nadien, stimuleren de economie en de tewerkstelling. De Duitse kanselier **Adolf Hitler** wist dit al in de crisisjaren dertig van de vorige eeuw.

Maar om zijn inval in 2003, tegen alle regels van het volkenrecht in, te rechtvaardigen en om de Amerikaanse bevolking over de brug te krijgen diste Bush een leugentje op : zijn geheime diensten hadden zogezegd ontdekt dat Saddam over massavernietigingswapens (lees kernwapens) beschikte, die hij onmiddellijk zou gebruiken (tegen wie?). Het dient gezegd te worden, dat de Verenigde Naties en “Europa” (behalve de Britse socialistische eerste minister **Tony Blair**) tegen de oorlog waren, wat bij de door de media - tot zelfs het gezaghebbend weekblad “*The Economist*”-opgezweepte Amerikaans/Britse openbare opinie, vijandige en soms kinderachtige, reacties uitlokte. Zoals toen men na de eerste wereldoorlog in Brussel niet meer “*Boules de Berlin*” mocht zeggen, maar “*boules de l’Yser*”, zo werden de “*French fries*” in New

York vervangen door “*liberty fries*”.

De balans van de inval in Irak oogt rampzalig: vijftien jaar later zitten de Amerikanen er nog steeds vast : er vielen duizenden slachtoffers; er kwam een stroom van duizenden vluchtelingen naar Europa op gang. Een groot gedeelte van Irak is in handen van een extremistische sekte (IS) die in tegenstelling tot Saddam Hoessein de bevolking terroriseert.

“*Qui fait l’ange, fait la bête*”

Eén les hadden de Amerikanen wel getrokken uit het débaclé : de oorlog was weliswaar winstgevend voor grote Amerikaanse (en Europese) bedrijven, maar de tegenkanting van de wereldopinie was uitgedraaid op een enorme PR-catastrofe. Om zo iets te vermijden zou

Oorlogstoker Guy Verhofstadt (Oekraïne)

men voortaan grote “doe-goed” organisaties als *Amnesty International* en *Artsen zonder Grenzen*, op hun beurt gevolgd door plaatselijke NGO’s, bij volgende oorlogen betrekken; zo was ook de steun van de Verenigde Naties gewaarborgd. De techniek was eenvoudig : telkens wanneer ergens een groep (meestal studenten en intellectuelen) in opstand kwam tegen een dictator die het Westen weg wilde, steunden de VS in naam van de democratie de protestanten met geld en wapens; zo nodig mengden zich door het Westen betaalde (en soms opgeleide) provocatie-agenten onder de menigte om ze tot geweld aan te zetten in de terechte verwachting dat het regime hierop hardhandig zou reageren. Wat weer

aanleiding was voor “doe-goed” organisaties en oorlogsreporters om schrijnende verslagen en pakkende televisiebeelden te maken over het brute geweld van het regime die de wereldopinie hevig beroerden en de autocraat, van wie weinigen tot dan toe gehoord hadden, plotseling ontmaskerden als een afschuwelijke misdadiger; om hem nog zwarter te maken werden steevast beelden getoond van een kleuter die in het gewoel omgekomen was... Het ene geweld bracht het andere mee : zo ontstond een vicieuze cirkel en groeide de protestbeweging uit tot een opstand waarvan de aanvoerders erkend werden als een legitieme (uiteraard, democratische) oppositie, die een regering in ballingschap vormde, met dikwijls een hoofdzetel in een Westers land. Nooit wordt onderzocht of de bevolking die “opstand” ondersteunt.

Model Oekraïne

De gebeurtenissen in Oekraïne staan model voor deze techniek. Het land dat eigenlijk uit twee delen bestaat die de toevalligheden van de geschiedenis bijeen hadden gebracht : het Russischtalig orthodox Oost-Zuidelijk gedeelte dat steeds onder Russische invloed heeft gestaan (Odessa aan de Zwarte Zee dat wij vrij goed kennen, is bv. gesticht door Russische kolonisten onder **Catharina de Grote** die de stad als haar tegenhanger van Sint Petersburg beschouwde); en het katholieke, Oekraïens sprekende Westen met Lviv (Lemberg) als hoofdplaats dat vroeger onder Oostenrijk-Hongarije viel en aanleunt bij Polen en Litouwen.

Toen de EU, op aansporen van de VS, Oekraïne een Associatieverdrag opdrong dat gezien werd als voorbereiding tot EU-lidmaatschap, reageerde Lviv enthousiast. De democratisch verkozen (zij het even corrupte als zijn opvolger) president **Janoekovitsj** aarzelde echter te tekenen onder druk van zijn Russische bevolking; bovendien had Rusland laten verstaan dat eventueel EU-lidmaatschap van Oekraïne, het voornaamste land binnen zijn Westelijke geopolitieke invloedssfeer, een “*casus belli*” was. Zeker als dat ook toetreding tot de NAVO inhield. Toen Janoekovitsj (nov. 2013) uiteindelijk zijn handtekening weigerde, braken in Lviv relletjes uit van ontgoochelde aanhangers van het Westen. Zij sloegen over naar Kiev, waar zij een gewelddadig karakter kregen, mede onder invloed van buitenlandse provocatie-agenten zoals bleek uit een afgeluisterd gesprek met een Baltische buitenlandminister; verschillende bronnen signaleerden de aanwezigheid op het Maidanplein van door de NAVO gesteunde (“UNAFOR”) paramilitairen die ook al betrokken waren bij andere conflicten, zoals de opstand van Kosovo tegen Servië. Er waren ook enkele Europese provocateurs bij, o.a. Euro-radsleden **Guy Verhofstadt** en **Cohn-Bendit**.

De opstand resulteerde in een staatsgreep

die de president verjoeg en de weg opende voor de ondertekening van het Associatieverdrag. Zoals ook in de volgende door het Westen uitgelokte conflicten het geval zou zijn, werd de staatsgreep niet gesteund door de (in casu Russischstalige) bevolking. Het conflict duurt verder : een deel van de Russischstalige bevolking heeft zich afgescheurd; het historisch Russische Krim-schiereiland werd heringelijfd door Rusland; in een ander gedeelte oefent het nieuwe regime een schrikbewind uit – zo werd een aartsvijand van Rusland, de voormalige president van Georgië, tot gouverneur van de provincie Odessa aangesteld. (Hij heeft inmiddels ontslag genomen).

Ook in dit conflict wordt de openbare opinie misleid door eenzijdige of gebrekkige informatie. Zo beweert professor **Jonathan Holslag** reeds in de eerste zin van een artikel dat de onwaarheden en halve waarheden opstapelt (*Knack*, 15.03.2017) dat de afgezette president Janoekovits - die hij als een corrupte dictator afschildert - "een verbond met de Russen sloot nadat Oekraïne (wie is dat?) de banden met de EU wilde aanhalen". Wij dachten echter dat een essentieel element van het wetenschappelijk werk er in bestaat, de gegevens te checken en te dubbelchecken... Maar blijkbaar stelde de professor zijn verhaal uitsluitend op getuigenissen van aanhangers van het nieuw regime. Desinformatie zal ook bij de Westerse inval in Libië een grote rol spelen.

Libië: There is method in this madness (Hamlet)

Kort voor de NAVO (eind maart 2011) Libië begon te bombarderen, stonden de VN op het punt kolonel **Muammar Khadafi** een prijs toe te kennen voor zijn verwezenlijkingen op het gebied van de mensenrechten. En inderdaad, Libië was het hoogst genoteerd Afrikaanse land op de VN-index op dit gebied. De excentrieke kolonel had de immense olierijkdommen van zijn land (Libië heeft de grootste oliereserves van Afrika) niet zoals andere Moslimpotentaten in de eigen zakken of die van zijn clan laten verdwijnen, noch verkwest aan luxueuze paleizen, "winterspelen in de woestijn" of andere "witte olifanten". Noch gebruikt om zijn versie van de Islam in Europa te verspreiden met de bouw van moskeeën en bijhorende predikanten. Integendeel, krachtens de zelf bedachte "islamitische en socialistische ideologie" zoals neergeschreven in zijn "Groen Boekje" besteedde hij de olieopbrengsten aan de bevolking, zonder onderscheid van godsdienst, ras of stam. Met het oog hierop had hij een groot deel van zijn immense rijkdom belegd in het buitenland. Zelf leefde hij sober : hij woonde in een bedoeinentent. De balans van zijn bewind oogde dan ook fraai : gezondheidszorg, elektriciteit en stroom waren gratis; bezit van een woning was een mensenrecht : pas getrouwde paartjes ontvingen ongeveer euro 30.000 van de overheid om een eerste woning te kopen. Er

werkten 2,5 miljoen "gastarbeiders" vooral uit Zwart Afrika en Egypte, maar racisme bestond niet. Enz. Het land had een van de hoogste levensverwachtingen (74 jaar) van Afrika, en een naar Afrikaanse normen hoge alfabetiseringsgraad.

Nicolas Sarkozy met zijn sponsor Khadafi die het mocht bekopen

De "Arabische Lente" (18.12.2010) in Tunesië had ook in Libië (Benghazi, 15.02.2011) demonstraties uitgelokt die een zoon van de dictator zoals verwacht hardhandig neersloeg. Het was het signaal voor het Westen om de aanval op Kadhafi in te zetten. Dit keer mocht de Franse president **Nicholas Sarkozy** de spits afbijten. Hij was echter in eigen land in de problemen geraakt toen uitlekte dat de dictator diens verkiezingscampagne gefinancierd had. Sarkozy werd geruggesteund door de Verenigde Staten, de onvermijdelijke Tony Blair, **Berlusconi** en andere voormalige goede vrienden van Kadhafi, en enkele oliesjeiks zoals die van Qatar. Evenmin als in Irak werden de "rebellens" door de bevolking gesteund; zij trokken wel steeds meer moslimfanaten aan die snel de leiding overnamen (Kadhafi had het moslimextremisme hardhandig aangepakt), en het Libisch leger kon, na aanvankelijk verlies, vrij gemakkelijk dat zootje onge-regeld terugdrijven. Maar daarna nam de NAVO de strijd over. Zij leverde wapens aan de "rebellens" en zette tot dusver meer dan achtduizend bombardementsvluchten in die vooral burgerslachtoffers gemaakt hebben. België droeg zijn steentje bij met zes F-16 bommenwerpers die in totaal 473 bommen gooiden.

Opeens ontdekten Amerikaanse en Europese "doe-goed" organisaties dat Muammar Khadafi een wrede dictator was die zijn politieke tegenstanders onmenselijk behandelde. Kort na de opstand was de propagandamol op volle toeren gekomen. Een belangrijke rol hierin speelde de televisiezender *Al Jazeera* (eigenaar : Qatar) die berichten verspreidde als zou het Libische leger de eigen bevolking bombarderen, of met zwarte huurlingen een volkenmoord plannen, of zelfs massaal *viagra* (sic) verspreiden om massaverkrachtingen uit te lokken. Al deze verhalen bleken achteraf fabeltjes... die de Westerse media klakkeloos overnamen. Een kras voorbeeld was de "ont-

dekking" in september 2011 van een massagraf in de gevangenis Aboe Salim bij Tripoli met overblijfselen van meer dan 2000 gemartelde tegenstanders van Kadhafi. Het bericht werd internationaal voorgepaginieuws. Slechts één krant, het Franse *Libération*,

stuurde een waarnemer. Die stelde vast dat de overblijfselen ....kamelenbotten waren (**J.L. Le Touzet** in *Libération*, 27.09.2011). Het legertje van Kadhafi kon niet op tegen de NAVO die dorp na dorp plat bombardeerde en hem uiteindelijk terugdrong tot zijn geboortedorp Sirté, waar de dictator met enkele van zijn kinderen op vernederende wijze gedurende 3 uur gruwelijk gefolterd en vermoord werd door "rebellens", die ook tientallen inwoners van Sirté, vermoordden (20.10.2011). De reactie van Westerse leiders : nu ligt de weg open naar een democratische samenleving. Die is nog niet voor binnen kort. Sirté is nu een satellietstaat van het IS-kalifaat (oorlogsreporter **Rudi Vranckx** in *Canvas*, 21.03.2017), terwijl rond Tripoli gewapende rivaliserende groepen de "internationaal erkende" regering aanvallen (*Metro*, 16.03.2017). Libië dat op de "world happiness report" ergens vooraan bij de meest gelukkigste staten stond, staat nu op de voorlaatste plaats van 157 landen.

Kadhafi was geen doetje – de dictator trad ongetwijfeld hardvochtig op tegen politieke vijanden. En natuurlijk zal hem steeds "Lockerbie" aangerekend blijven, het Schotse plaatsje waarboven een Pan Am-vliegtuig in 1988 ontplofte door een bom geplaatst door twee Libiërs als vergelding voor het zinken in de jaren negentachtig in de golf van Sidra door de US-Navy van twee Libische vaartuigen en het neerschieten van enkele vliegtuigen. Hij heeft de verantwoordelijkheid hiervoor op zich genomen en compensatie betaald aan de bijna driehonderd slachtoffers. Maar heeft steeds ontkend dat hij hiervoor rechtstreeks bevel had gegeven.

Libië is nu een "failed" staat, met twee marionet-regeringen zonder gezag. Kadhafi had de stammen onder een ijzeren vuist gebundeld; als afspraak met Frankrijk en Italië had hij de zuidgrens hermetisch afgesloten voor "zwart

Afrika"; nu ligt een van de belangrijkste routes naar Europa voor asielzoekers wagenwijd open over de Middellandse zee via het Italiaans eilandje Lampedusa; ook Libiërs zelf vluchten langs die weg, terwijl duizenden Egyptische gastarbeiders naar het eigen overbevolkte land vluchten. Zwart-Afrikanen worden door de "rebellens" systematisch vervolgd en uitgemoord, terwijl hun NAVO-bondgenoten en NGO's de andere kant opkijken...

De roof van de eeuw

Waarom besliste het Westen het regime van Kadhafi neer te halen? Er zijn o.i. drie mogelijkheden : 1) het herstel van de democratie : alleen de ganzen en enkele NGO's geloven dat. 2) de Verenigde Staten willen een militaire basis (het hoofdkwartier van AfriCom) van Duitsland overbrengen naar de kust van Libië, als compensatie voor de Russische basis in Syrië en als buffer tegen een mogelijke Chinese inmenging. Maar mogelijk gezien de chaotische toestand is dat tot dusver niet gebeurd. 3) De o.i. meest waarschijnlijke veronderstelling is dat de dictator de financiële wereld kort voor de opstand opgeschrikt heeft met zijn voornemen om, stoelend op de aanzienlijke goudreserves in eigen land, een gouden dinar in te voeren en zijn enorme deviezenvoorraden in de Verenigde Staten en Europa om te zetten in goud. M.a.w., de goudstandaard in te voeren. Hij had geen vertrouwen meer in de \$ en gelieerde deviezen. Met zijn immense rijkdom kon hij dat. Het spreekt voor zich dat het op de markt loslaten van reusachtige hoeveelheden overtallige dollars en euro's een enorme financiële crisis zou uitlokken, zeker indien andere beleggers zijn voorbeeld zouden volgen. De betrokken landen zijn niet bij de pakken blijven neerzitten en hebben nog voor de oorlog echt begon de beleggingen van Kadhafi bij buitenlandse banken aangeslagen : de bedragen zijn duizelingwekkend : alleen al in Frankrijk, Italië, het Verenigd Koninkrijk en Duitsland samen : 30 miljard euro; in de VS : 37 miljard \$. Dat geld is eigendom van de Libische bevolking waarvoor Kadhafi het mogelijk ook bestemd had; deze inbeslagname kan alleen maar bestempeld worden als een *reusachtige diefstal*.

Citaat 1 : "NGO's onder vuur nu stroom uit Libië aanzwelt" (titel in De Tijd, 25.03.217) ; "De Libiërouten is en blijft de meest dodelijke weg naar het Europese beloofde land" (**Theo Francken**, De Tijd, 28.03.2017)

Citaat 2 : "Het land heeft behoefte aan een leider die Libië weer in vrede verenigt" (de leider van een van de vechtende milities rond Sirté, tijdens voormelde reportage van Rudi Vranckx). Onze bedenking : wat was Kadhafi dan anders?

Syrië : een lang geplande moord...

Ook Syrië was voor de oorlog een seculiere

staat waarin verschillende geloofsgemeenschappen vreedzaam naast elkaar leefden. Er was nauwelijks armoede, het onderwijs was gratis, de gezondheidszorg goed. Maar je mocht je politieke mening niet vrijelijk uiten. "Maar dat kon de meeste mensen niks schelen." (de Vlaamse norbertijn **Daniël Maes** die reeds lang in het zesde-eeuwse *Mar Yakub* klooster in Syrië woont, *Algemeen Dagblad*, 25.01.2017). De clan (de *Baath*-partij) van president **Bashar al Assad**, een in Londen afgestudeerde oogarts, behoort tot een Islam sekte (Alawieten) die verwant is met het sjisme, de officiële godsdienst van Iran. Maar dit stoorde de soennitische meerderheid dus niet, zoals ook uit de steun van de *Grootmoefiti* van Syrië blijkt.

Volgens opgedoken CIA-berichten bestonden reeds ten tijde van de Amerikaanse president **Ronald Reagan** plannen om het regime van **Hafez al-Assad**, vader van Bashar, omver te werpen.

De Arabische lente was de gedroomde gelegenheid om die plannen uit de kast te halen en te verwezenlijken volgens het scenario dat in Irak en Libië "zo succesvol" was geweest. Zogezegd om het Syrische volk te verblijden met de democratie.

Duif Obama en havik Clinton

Opnieuw mengden zich in de aanvankelijk vreedzame protesten tegen de regering (15.03.2011) buitenlandse agitators die de jongeren aanzetten tot geweld wat, zoals verwacht, automatisch een harde repressie uitlokte. Eens te meer werden de beelden door *Al Jazeera* uitgezonden om de indruk te wekken dat een rebellie gaande was tegen een bloeddorstig regime. Tot verontwaardiging van de "doe-goed" verenigingen. Dit gaf het "Westen" de morele rechtvaardiging om de afzetting van Bashar te eisen en inmiddels een "voorlopige regering in ballingschap in Londen" te erkennen, de rebellen geld en wapens te bezorgen, enz., enz. (zie Libië).

Het is echter anders uitpakend dan bij de

buurlanden. Om verschillende redenen : de Amerikaanse president **Barack Obama** die pijnlijk had geleerd van de catastrofale ervaring van zijn voorganger aarzde om toe te geven aan zijn minister van buitenlandse zaken **Hillary Clinton** die aandrang op een snelle gewapende operatie. Het kwam zelfs tot een conflict tussen mevrouw Clinton en de president. Van de andere kant had Assad gezien hoe het zijn collega's dictators vergaan was en hij was vast besloten zijn huid duur te verkopen. Tenslotte zagen Rusland en China met lede ogen hoe de Verenigde Staten stilaan van de Middellandse Zee een "mare americanum" maakten. Na enkele jaren de kat uit de boom te hebben gekeken, mengde Rusland zich actief in het conflict aan de zijde van Assad. In diens voordeel speelde ook dat zijn clan godsdienstig aanleunde bij de (potentiële kernmacht) Iran. Toch zag het er aanvankelijk niet goed uit voor hem. Het onvoorbereide regeringsleger was niet opgewassen tegen de sterk met Amerikaanse en Arabische wapens uitgeruste "rebellens" waarin islam-extremisten al snel de leiding hadden genomen. Assad moest een groot gedeelte van het land prijs geven en voor de Westerse media was het slechts een kwestie van maanden voor het regime zou bezwijken. Dit kan een andere reden geweest zijn waarom de Vere-

nigde Staten hebben gewacht om het land binnen te vallen.

...verzinkt in een moeras

Syrië is nu een moerlemei geworden waar een kat haar jongen niet meer in terugvindt : tientallen "milities" vechten onder mekaar en tegen Assad die zelf steunt op de sjitische militia *Hezbollah*; soennitische milities vermoorden christenen, Druzen, Turcomanen, Assyriërs en andere volkeren die soms meer dan duizend jaar in het huidige Syrië wonen, zonder dat Westerse "doe-goed" verenigingen dat opmerken, zelfs katholieke kerkleiders tonen weinig belangstelling voor het lot van hun geloofsgenoten. IS heeft met de steun van

Assad en zijn beschermheer Poetin

NAVO-bondgenoot Saoedi-Arabië een groot gedeelte van de veroverde gebieden in haar "kalifaat" opgenomen met als hoofdstad Raqqa; in het Noorden hebben de Koerden een door Assad gedoogde autonome provincie opgericht tot grote woede van Turkije, dat echter een spectaculaire ommekeer gemaakt heeft en nu zoals de Koerden IS bestrijdt; de nieuwe Turkse dictator, **Erdogan** zou Raqqa willen veroveren in het kader van een plan "om Noord-Syrië op te delen tussen Ankara en Moskou, nadat hij bereikt had dat de Amerikanen de Koerden konden overtuigen om niet naar Aleppo door te stoten, dit om de militair grootste NAVO-bondgenoot niet voor het hoofd te stoten" (**Lukas De Vos**, in *Meervoud*, maart 2017). Ook Israël mengt zich discreet in de strijd door o.a. Iraanse wapenleveringen aan Assad te saboteren. Geleidelijk draaien de gevechten uit op een strijd tussen Saoedi-Arabië/Quatar en Iran, tussen soennieten en sjiieten, waar er vroeger geen problemen waren tussen beide godsdienstbelijders. Assad heeft herhaaldelijk in 2012 en 2013 een wapenstilstand voorgesteld en amnestie beloofd, maar het Westen wilde daar niet op ingaan als hij niet zelf aftrad. Ook niet nadat hij (augustus 2013) zijn chemische wapens door VN-technici liet opruimen (waarbij nog steeds onzeker is wie ze gebruikt heeft). Gedurende de gehele oorlogsperiode is Assads aftreden het "Leitmotiv" van het Westen. Maar gesteund door een referendum en verkiezingen waarin hij een ruime meerderheid behaalde, blijft hij dit weigeren.

"De berichtgeving over Syrië is de grootste medialeugen van deze tijd" (pater Daniël Maes)

In Syrië woedt ook een propaganda oorlog waarin flink gelogen wordt. Een scherpzinnige lezer van *Knack* (12.02.2017), **Willy Van Damme**, stelde vast dat een oorlogstuig op een foto dat zogezegd door het Syrische leger gebruikt werd, en wel tegen de burgerbevolking, eigenlijk het soort gasfles vol stukjes metaal is die door "salafistische" groepen ge-

bruikt wordt en verboden is door het oorlogsrecht, maar waarover men in het Westen, inclusief bij de ngo's, nog nooit heeft geklaagd....". Een kras staaltje propaganda wordt geleverd door Amnesty International die beweerde dat meer dan 10 000 tegenstanders van Assad in een slachthuis opgehangen werden. Die beweringen dienen met een kortelike zout te worden genomen- de NGO heeft al meer steken laten vallen, ook in België (3). *De Morgen* (07.02.2017), doet er een schepje bovenop en spreekt van 100.000 doden! Deze "feiten" waarover geen foto's maar alleen onbevestigde getuigenissen bestaan, dateren van voor 2015. Ze werden "toevallig" dit jaar gepubliceerd, nu "het risico" bestond dat onder de nieuwe Amerikaanse president Donald Trump, de VS in overleg met Rusland en Turkije een regeling voor Syrië zouden treffen zonder als voorwaarde te stellen dat Assad weg moet. Helaas blijft de EU tegenwerken, mede onder aansporen van Frankrijk, dat zijn invloed in zijn voormalig mandaatgebied wil verstevigen. Het valt te verwachten dat de

Franse president *Emmanuel Macron* – meer een Franse Trump dan een blanke Obama - deze lijn zal aanhouden.

Hoe het verder verloopt is koffiedik kijken, maar ongetwijfeld zullen "doe-goed" verenigingen in de komende maanden voor de dag komen met ophefmakende onthullingen over oorlogsmisdaden van Assad. En riskeren nog vele slachtoffers bij te komen bij de honderduizenden die de inval van het Westen gemaakt heeft.

We hadden dit net geschreven en er verschenen al berichten over een gasaanval op een dorp in de provincie Idlib, waarvan vooral kinderen het slachtoffer waren. Zonder enig bewijs legden de Amerikaanse administratie, en in haar spoor, de Westers media, de schuld bij het Syrische leger; het was het voorwendsel voor president Trump om een raketaanval te bevelen op een Syrische luchtmachtbasis.

Chassez le naturel...

Met deze aanval maakt Trump een bocht van 180 graden en verlaat hij de isolationistische houding van zijn verkiezingscampagne. Ook zijn verhouding tot de Russische president Vladimir Poetin, die tijdens zijn verkiezingscampagne zo hoopvol leek, is nu ernstig verstoord. Rusland noemt die daad een agressie tegen een soevereine staat en een zoveelste schending van het volkenrecht die de terroristen alleen maar versterkt; hij verdenkt Trump er zelfs van dat die raketaanval eigenlijk bedoeld was om de vredesgesprekken tussen Rusland, Iran en Turkije in Astana, de hoofdstad van Kazakstan, te saboteren.

Zo lang heeft de nieuwe koers van presidentskandidaat Trump dus niet geduurd. Was hij inderdaad gegrepen door de emotie bij het zien van de zwaar verwonde kinderen of heeft hij toegegeven aan de druk van zijn militair-

Stadszicht in Jemen

financiële omgeving? Het heeft er alle schijn van dat het dit laatste is. Kort na die aanval volgde de "moeder aller bommen"; zij werd gegooid op een Taliban-basis in Afghanistan. Sedertdien zijn de Amerikaanse aanvallen met vliegtuigen en "drones" alleen maar toegenomen. In Irak en Syrië gaan de militaire operaties door met nieuwe energie; alleen al in Mosoel vielen bijna 200 burgerdoden en eveneens in Syrië stierven 23 burgers (meestal kinderen) bij een Amerikaanse luchtaanval op een school. Toch een lichtpunt: tijdens een gesprek kwamen de Russische en Amerikaanse ministers van buitenlandse zaken overeen dat de Verenigde Staten voorlopig geen aftreden van Assad zullen eisen maar samen prioriteit zullen blijven geven aan de strijd tegen IS.

Jemen :...il revient au galop

Donald Trump was amper enkele dagen president of hij beval een aanval op een Al-Qaida dorp in Jemen die de dood veroorzaakte van een lid van de Amerikaanse speciale eenheid *Navy Seals* en van 24 burgers. In Jemen woedt reeds vijf jaar een burgeroorlog tussen sjiiitische rebellen (*Hoeties*), gesteund door Iran, en een soennitische regering, gesteund door een coalitie onder leiding van Saoedi-Arabië. Onder Obama hielpen de Verenigde Staten de Jemenitische regering *indirect* met leveringen aan de coalitie van gesofisticeerde wapens en vliegtuigen en door Saoedische militairen te trainen en de luchtaanvallen te coördineren. Tussen haakjes, voor de Amerikaanse wapenindustrie waren die leveringen een goudmijn : sedert het begin van het conflict verkocht zij voor ruim 22 miljard \$ aan wapens (*MO*magazine*, datum onbekend). De Hoeties worden ononderbroken bestookt door de Saoedi- (Amerikaanse) vliegtuigen met als gevolg, mede door de jarenlange droogte, een humanitaire ramp zonder weer- god, met ruim 12 miljoen mensen in hongersnood. Niettemin zijn de rebellen er in geslaagd het grootste gedeelte van het land, met inbegrip van de hoofdstad Sa'ana te veroveren.

De nieuwe Amerikaanse president mengt zich nu *rechtstreeks* in het conflict. Een (onbe- paald aantal) bijzondere militaire eenheden werden naar Jemen gestuurd en drie provin- cies van het land, elk bijna zo groot als Bel- gië, werden tot "vrije vluchtzones" (eufemisme voor vogelvrije gebieden) verklaard waar Amerikaanse militairen kunnen bombarderen zonder rekening te houden met "*collateral damage*", wat zelfs onder Bush jr. verboden was. Begin maart werden al meer dan dertig Amerikaanse luchtaanvallen in Jemen opge- tekend, meer dan in het hele jaar 2016, met opnieuw talrijke burgerslachtoffers.

Het Westers militair-financieel establishment haalt opgelucht adem en verwelkomt de te- rugkeer tot de vroegere Amerikaanse inter- ventie-traditie : Trump kreeg zowaar compli-

Stadszicht in Aleppo

menten van mevrouw Clinton! In plaats van diplomatieke wegen op te zoeken om geleide- lijk tot een overeenkomst met de andere grootmachten te komen, al dan niet in het ka- der van de Verenigde Naties, werden de be- grotingen van het Staatssecretariaat (Depar- tement van Buitenlandse Zaken) en van het Agentschap Ontwikkelingssamenwerking met een derde verminderd, wat mogelijk maakte de begroting van het departement van Lands- verdediging met 54.000 miljoen \$ te verhogen (*El Mundo*, 13.04.2017). De nieuwe president lijkt steeds meer afhankelijk te worden van het militair apparaat en treft zijn beslissingen zonder overleg met de Westerse bondgenoten, of zelfs met het eigen Congres. Dit alles heeft tot gevolg dat zijn verhoudingen met de Rus- sische president Poetin op het laagste punt sedert het einde van de Koude Oorlog staan. Een ander voor Europa benauwend gevolg is dat deze aanvallen de hoop vernietigen op de economische wederopbouw van de getroffen landen en bijdragen tot de verdere radicalise- ring van de moslimbevolking. Het moslimter- rorisme zal dan ook toenemen.

Besluit : de wereld wordt gevaarlijker

Aan de horizon profileert zich een nog veel gevaarlijker probleem : Noord Korea. Trump zou een preventieve aanval op het kernarse- naal van Noord Korea overwogen hebben (*The Economist*, 22.04.17), een vermoeden dat bevestigd leek door het uitsturen van een vaartuigarmada onder leiding van het vlieg- tuiggedekschip *Carl Vincent* naar de Chinese zee. Waarop de onberekenbare Noord Kore- aanse dictator dreigde er een kerndraagraket op af te vuren en als voorbeeld een draag- raket lanceerde die tot diep in de Verenigde Staten kan vallen. (zij mislukte). Om het met *Queen Victoria* te zeggen : China was *not amused*. Alhoewel de Chinese leiders de frat- sen van de jonge Kim meer dan beu zijn, zou- den zij een Amerikaanse agressie tegen hun beschermeling Noord Korea als een oorlogs-

daad beschouwen. Gelukkig bleek dat de "armada" niet richting Chinese Zee opstoom- de. Het wordt dus geen *Pearl Harbour bis*. Voorlopig toch. Want wanneer een opkomen- de grootmacht (China) de heersende wereld- mogendheid (de Verenigde Staten) in de schaduw duwt en er geen, zoals dat heet, "*providential statesmen*" meespelen, volstaat dikwijls een plaatselijk incident ("*Sarajevo*" bv.) om een wereldoorlog uit te lokken (4). Met de wispelturigheid van de nieuwe Ameri- kaanse president is de dreiging van een der- de wereldoorlog die alle voorgaande oorlogen in de schaduw zou stellen toegenomen.

André MONTEYNE

(1) Men beschouwt terecht de Franse revolu- tie als de bakermat van de parlementaire de- mocratie in continentaal Europa, maar die kwam pas tot stand na de terreur, een nieuwe dictatuur (*Napoleon*), een nieuwe absolute vorst (*Charles X*); pas met *Louis Philippe* kan men spreken van een begin van een parle- mentaire democratie.

(2) Zelfs Trump laat Saoediërs en Pakistani ongemoeid: (kernbommacht Pakistan en Saoedi-Arabië zijn militaire bondgenoten van de Verenigde Staten)

(3) zie haar druk op de toenmalige minister van buitenlandse zaken **Steven Vanackere** (CD&V) om **Oussama Atar**, die een straf van tien jaar uitzat in een gevangenis in Irak met stortbad en keuken, vrij te laten omdat hij zo- gezegd zwaar ziek was. Dit bleek een leugen- tje. Nadien was deze terrorist betrokken bij aanslagen in Brussel en Parijs....*Amnesty International* heeft zich ten minste achteraf verontschuldigd, (de politici niet) maar onder- tussen zijn tientallen onschuldige burgers het slachtoffer van haar misleidende informatie...

(4) **Barbara W. Tuchman**, *The march of Folly*, Abacus, 1984